

De la a fi diferit la a face o diferență

de Frank Worthen (SUA)

Pastorul meu m-a luat în biroul lui și mi-a explicat: „Frank, ești homosexual.” Având numai 13 ani, a fost nevoie să îmi explice atracția față de persoane de același sex. A făcut-o. Apoi a adăugat că homosexualii sunt diferiți de alți oameni.

Mi se mai spusese că sunt diferit! Când mama mea m-a dus la grădiniță, educatoarea mea i-a spus: „Băiatul dumneavoastră este diferit de ceilalți băieți.” Și avea dreptate; mă detașasem de cearta constantă din familia mea ascunzându-mă în pod și creându-mi propria mea lume în fantezie. Ca răspuns la tiparele mele de izolare, colegii mei îmi adresau cuvinte injurioase (despre care mai târziu am aflat că însemnau ”homosexual”).

Când aveam 10 ani, am început să iau lecții de pian. Profesoara mea de pian îl cunoștea pe Domnul într-un mod plin de putere. A fost în extaz când, trei ani mai târziu, L-am primit. M-a luat la biserica ei, unde am început să studiez orga.

Căutând un tată

Tatăl meu a murit în acel an, pastorul a manifestat interes față de mine, asumându-și rolul „tatălui” în viața mea. Era tot ce căutasem într-un tată! Dar în inima mea, speram că se înșela asupra faptului că eram homosexual. Desigur, eram diferit; nu aveam prieteni, eram bun la sporturi, și dedicam o mulțime de timp muzicii. Totuși speram că era doar o întârziere în dezvoltarea interesului față de sexul opus.

Când am împlinit 18 ani, am întâlnit o tânără. Am ieșit împreună cam un an. Era foarte palpitant să gândesc: „Mulțumesc lui Dumnezeu, sunt normal! Iubesc această femeie și vreau să mă căsătoresc cu ea.” Așa că am cerut-o în căsătorie. Ea mi-a răspuns: „Sunt numai două lucruri pe care le iubesc: caii și alte femei.”

Zdrobit, m-am întors la pastorul meu, care mi-a spus că fusesem atras de masculinitatea prietenei mele. El a raționat: „Îți spun de ani de zile că ești homosexual.” Am plecat de la biserică în acea zi, luând hotărârea de a-mi accepta homosexualitatea. Din moment ce „omul lui Dumnezeu” mă convinsese că eram homosexual, speram că Dumnezeu mă va accepta.

În stilul de viață gay

Am intrat atunci în stilul de viață gay. Acceptându-mi homosexualitatea, totuși, am crezut că găsisem locul căruia

îi aparțineam. Dar stilul de viață homosexual masculin se bazează pe tinerețe. Și astfel, până am împlinit 40 de ani, se cam terminase pentru mine. Singurul iubit stabil pe care l-am putut găsi nici măcar nu era cu adevărat homosexual – stătea cu mine doar pentru bani! Dar chiar și atunci, ne înșelam unul pe celălalt. Era foarte deprimant.

Afacerea pe care o dețineam îmi cerea să călătoresc mult în jurul lumii. În timpul uneia dintre călătoriile mele, managerul celui mai mare magazin al meu a angajat un băiat „hippie”. Deși nu-l vroiam deloc pe Michael acolo, managerul mi-a promis să-l țină departe de ochii clienților, dacă îl lasam să lucreze la magazie. Împotriva voinței mele, am fost de acord.

Ce s-a întâmplat cu tine?

Întorcându-mă dintr-o altă călătorie, am fost uimit să-l văd pe Michael cu părul scurt, spălat cum trebuie, și lucrând la casa din față. Era eficient, clienții îl iubeau, și el zâmbea tot timpul. În cele din urmă, după ce l-am privit o săptămână, l-am întrebat: „Ce s-a întâmplat cu tine?” El a răspuns: „L-am primit pe Domnul.” M-am întrebat dacă va rezista creștinismul lui Michael. În timpul anului următor, viața lui a continuat să devină tot mai luminoasă. Am început să mă întreb dacă Dumnezeu mă putea schimba în felul în care l-a schimbat pe Michael. Dar mi-am spus: „Nu. Dumnezeu nu a schimbat niciodată o persoană homosexuală.” Am oscilat între speranță și disperare.

Într-o zi, Domnul mi-a vorbit, zicându-mi: „Astăzi te vreau înapoi.” Știam, fără nicio îndoială, că aceasta era vocea lui Dumnezeu. Am alergat la magazin și l-am localizat pe Michael, gâfâind: „Tocmai am auzit ceva din partea lui Dumnezeu, nu știu ce să fac.” Nu mă mai puteam controla. Michael mi-a răspuns că avea cheile de la biserica lui, și a sugerat să mergem acolo să ne rugăm.

Un nou început

Michael m-a făcut să îngenunchez pe treptele de marmură ale altarului și m-a condus printr-o rugăciune a păcătosului de 20 de minute! Pentru că nu știa nimic despre activitatea homosexuală, m-a făcut să mărturisesc tot felul de lucruri pe care nu le făcusem niciodată. Dar vroiam tot ce avea Dumnezeu pentru mine, așa că m-am gândit: „Dacă trebuie să fac aceasta ca să mă schimb, voi mărturisi oricel!” Când

marturii

rugăciunea s-a terminat, Duhul Domnului a devenit viu în inima mea. Am ieșit din biserică o persoană schimbată!

Când am mers la biserica lui Michael, oamenii și-au exprimat dragostea față de mine. Mai târziu am aflat că petrecuseră doi ani rugându-se pentru „șeful gay al lui Michael.” Și un an și jumătate după aceea, oameni din biserica aceea au venit să mă vadă în fiecare zi! Această responsabilitate m-a păzit de la mă întoarce la stilul de viață homosexual.

Începutul misiunii „pentru foștii gay”.

La sugestia lui Michael, am înregistrat pe bandă o mărturie pentru a ajunge la oamenii care erau prinși în cursa stilului de viață homosexual. Am hotărât să fac reclamă acestei benzi în cel mai rău ziar sexual din oraș. Anunțul spunea: „Vrei să ieși din homosexualitate? Cere banda Fratelui Frank despre un mod centrat pe Hristos de a ieși din homosexualitate.” În timpul primului an în care a apărut, anunțul meu a adus 60 de oameni care vroiau să iasă din homosexualitate! Bărbați din propria mea biserică m-au căutat pentru a-i consilia despre cum să renunțe la homosexualitate. După un timp, am început să mă întâlnesc cu acești bărbați în zilele de sâmbătă.

În cele din urmă, Domnul m-a pus în legătură cu un pastor care avea nevoie de ajutor în consilierea homosexualilor. Deoarece era scriitor, el și cu mine am produs o carte numită „Al treilea sex?” (una dintre primele cărți creștine publicate vreodată despre homosexualitate): Ajungând peste tot în lumea vorbitoare de limba engleză, acea carte a generat aproximativ 200 de scrisori pe lună.

Deși nu aveam intenția de a renunța la afacere mea, Domnul m-a făcut să înțeleg nevoia de a intra în misiune cu program normal. Astfel, „Dragoste în acțiune” a început cu întâlniri săptămânale ale grupurilor de sprijin .

Întâlnindu-mă cu Barbara Johnson.

După scurt timp, am primit un telefon de la Barbara Johnson, o femeie din Los Angeles, înnebunită de durere. Fiul Barbarei intrase în stilul de viață homosexual, dar misiunea pentru foști gay de acolo nu oferea ajutor părinților. Aceasta a fost prima dată când am auzit de o altă misiune pentru foști gay, în afară de „Dragoste în acțiune”! Intrigat, am sărit într-un avion în dimineața următoare și m-am dus să-i văd.

Când m-am întâlnit cu conducătorii misiunii de acolo, ne-am întrebat dacă mai existau alte misiuni pentru gay. Nu știam cu adevărat cum să aflăm, dar am reușit să localizăm un număr de misiuni pentru foști gay, din toată lumea. Astfel, la mijlocul anului 1976, am avut prima noastră conferință. Au

luat parte șaiszeci de oameni, reprezentând douăsprezece misiuni. S-a născut Exodus!

Viața mea ocupată mă satisfăcea. Mă bucuram de muncă și îmi iubeam biserica. Mă simțeam în siguranță și împlinit, capabil să mă obișnuiesc cu o viață confortabilă de celibat. După cinci ani, am simțit că eram gata pentru căsătorie, dar nu eram doritor să-mi iau angajamentul pentru timpul implicat. Deseori lucram la birou de dimineața până la miezul nopții. Cum puteam să-i dau unei soții atenția cuvenită? Nu am văzut niciun motiv convingător pentru căsătorie.

Rugându-mă pentru o soție.

Totuși, cam prin al zecelea an de celibat am început să mă simt inconfortabil cu viața mea de persoană necăsătorită. Foarte singur, am început să mă rog pentru o tovarășă de viață. În acest timp, echipa „Dragoste în acțiune” a ținut un seminar în Eugene, Oregon. Am remarcat o doamnă care sponsoriza evenimentul, de partea cealaltă a încăperii, vorbind repede cu un grup de oameni. Am gândit: „Ce hiper doamnă! Nu cred că vreau să am de-a face cu ea!” Așa că am păstrat distanța. Am simțit destul de sigur că nu vroiam să o cunosc niciodată!

Un an și jumătate mai târziu, am vizitat Los Angeles cu Chris Medcalf de la misiunea Exodus din Londra. Eram în drum spre Disneyland și ne oprisem la casa Barbarei Johnson să luăm niște călători. Barbara mi-a spus că era obligată să ducă o vizitatoare la Disneyland, dar că nu avea timp. În primul rând, i-aș fi făcut o favoare dacă aș fi putut lua acea femeie cu noi.

Perspectiva nu mă încânta, dar nu erau multe lucruri pe care nu le-aș fi făcut pentru Barbara. Așa că am spus: „Da.” Ne-a prezentat pe mine și pe Chris Anitei (pe care nu aveam idee că o întâlnisem la seminarul Barbarei cu o zi în urmă, și cu atât mai puțin că ea era femeia pe care o evitasem cu grijă în Eugene!). Anita a făcut o mulțime de glume și a fost sufletul petrecerii. M-am bucurat pe deplin de compania ei și m-am temut de clipa când ziua va lua sfârșit.

În ziua următoare, Chris și cu mine ne-am întors acasă la San Rafael și m-am cufundat în presiunile de zi cu zi ale misiunii. Amintirea acelei zile relaxante a pălit până când Barbara a sunat să-mi spună că Anita aparent mă plăcuse. Încântat, am gândit: „O femeie chiar mă „place”! Probabil că am făcut ce trebuie!” Dar calm, i-am spus Barbarei că nu-mi puteam aminti să fi avut o zi mai bună ca aceea. Am rugat-o să-mi spună Anitei că și mie îmi plăcuse foarte mult de ea.

O lună sau cam așa ceva mai târziu, Barbara a sunat din nou. A spus că ea și încă patru femei veneau în nord să mă viziteze. Cum lucrul meu până la ore târzii la biroul misiunii „Dragoste în acțiune” nu-mi dăduse niciodată motiv pentru a-

marturii

mi mobila casa, mi-am pregătit cu frenezie apartamentul pentru ca ele să aibă o ședere confortabilă. Dar când am vorbit mai târziu cu Barbara, a devenit clar că numai Anita va putea să facă vizita. Am intrat în panică. Cum va suna aceasta?! „Directorul unei misiuni pentru foști gay găzduiește femeie necăsătorită în apartament nou mobilat!”

Lori Thorkelson, o doamnă din personalul misiunii mele, mi-a venit în ajutor fiind de acord să stea cu Anita în camera de oaspeți. Ca urmare a acelei săptămâni, Lori a întemeiat o prietenie solidă cu Anita și a fost neprețuită în a mă ajuta să mențin relația mea romantică pe o cale dreaptă. (Mai târziu, când m-am dus în Europa pentru trei luni, am lăsat o grămadă de cărți poștale pe care Lori să i le trimită Anitei la fiecare câteva zile, pentru ca Anita să știe că mă gândesc la ea.)

Dragoste la prima vedere.

Pentru Anita, a fost dragoste la prima vedere. A devenit complet îndrăgostită de „Dragoste în acțiune.” Iubea tot personalul și munca pe care o făceau ei. Vroia să ia parte la toate acestea. A plâns tot drumul către gară. Va lua timp până ce dragostea Anitei pentru mine va fi asemenea dragostei ei pentru „Dragoste în acțiune”!

Într-o noapte târziu, Anita m-a sunat și mi-a spus că vroia să mă vadă. Am sugerat să se urce în mașină și să conducă până la San Luis Obispo, la jumătatea distanței dintre Los Angeles și San Francisco. A fost puțin surprinsă că am fost atât de impulsiv, dar nu vroia să acționeze sub impulsul momentului. Așa că am fost de acord să ne întâlnim acolo în câteva zile. Această întâlnire a inaugurat o serie de lungi călătorii cu mașina până la jumătatea distanței dintre noi (o călătorie cam de 500 de mile pentru fiecare dintre noi).

Cu acele ocazii, am avut multe discuții semnificative despre căsătorie. Aveam deja 55 de ani, ceea ce mă făcea nesigur că voi putea consuma căsătoria noastră. Am hotărât că o viață împreună era mult mai bună decât relația noastră la mare distanță. Ne vom avea unul pe celălalt, și aceasta va fi destul. (Cum s-a dovedit, îngrijorările mele erau neîntemeiate.)

În noiembrie 1984 ne-am căsătorit. De atunci, am avut multe aventuri împreună, în misiune în jurul lumii. În 1990 am plecat la Manila, în Filipine, unde am întemeiat o altă misiune pentru foști gay. După câțiva ani, ne-am întors acasă în California, lăsând „Bagong Pag-asa” în mâinile capabile ale conducerii filipinezilor.

Apoi am luat totul de la început – pornind de la zero „Misiuni Noua Speranță”!

Căsătoria a fost mai bună decât cele mai mari așteptări ale noastre. Și luna de miere continuă!

Informație suplimentară:

Copyright 2004 Frank Worthen. Toate drepturile rezervate.